

únic d'aquesta Llei, entra en vigor el mateix dia de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i es pot aplicar respecte de les sol·licituds que assenyala la lletra c) de l'esmentat apartat que hagi rebut el Banc d'Espanya en una data anterior a l'entrada en vigor de l'esmentada disposició.

El que estableix la disposició transitòria segona té efectes a partir de l'endemà de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 16 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

19814 LLEI 37/2007, de 16 de novembre, sobre reutilització de la informació del sector públic. («BOE» 276, de 17-11-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

La informació generada des de les instàncies públiques, amb la potencialitat que el desenvolupament de la societat de la informació li atorga, té un gran interès per a les empreses a l'hora d'operar en els seus àmbits d'actuació, contribuir al creixement econòmic i a la creació d'ocupació, i per als ciutadans com a element de transparència i guia per a la participació democràtica. Recollint les dues aspiracions la Directiva 2003/98/CE, de 17 de novembre de 2003, del Parlament Europeu i del Consell relativa a la reutilització de la informació del sector públic, es va adoptar amb la finalitat d'explotar el potencial d'informació del sector públic i superar les barreres d'un mercat europeu fragmentat establint uns criteris homogenis, sobre la base de condicions equitatives, proporcionades i no discriminatòries per al tractament de la informació susceptible de ser reutilitzada per persones físiques o jurídiques.

Les diverses administracions i organismes del sector públic recullen, produeixen, reproduïxen i difonen documents per portar a terme la missió de servei públic que tenen encomanada. Tal com expressa la Directiva 2003/98/CE, la utilització d'aquests documents per altres motius, ja sigui amb fins comercials o no comercials, constitueix una reutilització. D'una banda, es persegueix harmonitzar l'exploració de la informació en el sector públic, en especial la informació en suport digital recopilada pels seus diferents organismes relativa a nombrosos àmbits d'interès com són la informació social, econòmica, jurídica, geogràfica, meteorològica, turística, sobre empreses, patents i educació, etc., per tal de facilitar la creació de productes i serveis d'informació basats en documents del sector públic, i reforçar l'eficàcia de l'ús transfronterer d'aquests documents per part dels ciutadans i de les empreses privades perquè ofereixin productes i serveis d'informació de valor

afegit. D'altra banda, la publicitat de tots els documents de lliure disposició que estan en poder del sector públic referents no només als procediments polítics, sinó també als judicials, econòmics i administratius, és un instrument essencial per a l'exercici del dret al coneixement, que constitueix un principi bàsic de la democràcia.

Aquests objectius són els que persegueix aquesta Llei, la qual, mitjançant la incorporació al nostre ordenament jurídic de la Directiva 2003/98/CE i prenent com a punt de partida el tractament divers que les administracions i els organismes del sector públic han atorgat a l'exploració de la informació, disposa un marc general mínim per a les condicions de reutilització dels documents del sector públic que aculli les diferents modalitats que es poden adoptar i que dimanen de l'heterogeneïtat de la informació mateixa. En conseqüència, es preveu que siguin les administracions i els organismes del sector públic els que decideixin autoritzar o no autoritzar la reutilització dels documents o categories de documents que han conservat amb fins comercials o no comercials. Així mateix, es pretén promoure la posada a disposició dels documents per mitjans electrònics, i així propiciar el desenvolupament de la societat de la informació.

La Llei té uns contorns específics que la delimiten del règim general d'accés que preveuen l'article 105.b) de la Constitució espanyola i el seu desplegament legislatiu, representat en essència per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. En aquest sentit és necessari precisar que no es modifica el règim d'accés als documents administratius consagrat en el nostre ordenament jurídic, sinó que s'aporta un valor afegit al dret d'accés, i es preveu el marc de regulació bàsic per a l'exploració de la informació que està en poder del sector públic, en un marc de lliure competència, que regula les condicions mínimes a les quals s'ha d'acollir un segon nivell de tractament de la informació que es genera des de les instàncies públiques.

En el títol I de la Llei s'hi preveu l'àmbit subjectiu d'aplicació, que s'estén a les administracions i els organismes del sector públic en el sentit que defineix l'article 2, de conformitat amb la delimitació feta en la normativa de contractació del sector públic. Des de la perspectiva de la seva aplicació objectiva, la Llei preveu una definició genèrica del terme document, d'acord amb l'evolució de la societat de la informació, que engloba totes les formes de representació d'actes, fets o informació, i qualsevol recopilació d'aquests, independentment del suport (escrit en paper, emmagatzemat en format electrònic o com a gravació sonora, visual o audiovisual) conservats per les administracions i els organismes del sector públic, i inclou una delimitació negativa de l'àmbit d'aplicació, enumerant els documents o les categories de documents que no n'estan afectats, atenent diversos criteris. En aquest punt cal precisar que la Llei no s'aplica als documents sotmesos a drets de propietat intel·lectual o industrial (com ara les patents, els dissenys i les marques registrades) especialment per part de tercers. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per drets de propietat intel·lectual els drets d'autor i drets afins, les formes de protecció «sui generis» incloses. En aquest sentit, la Llei tampoc afecta l'existència de drets de propietat intel·lectual de les administracions i els organismes del sector públic, ni restringeix de cap manera l'exercici d'aquests drets fora dels límits que estableix l'articulat. Les obligacions imposades per aquesta Llei només s'han d'aplicar en la mesura que siguin compatibles amb les disposicions dels acords internacionals sobre protecció dels drets de propietat intel·lectual, en particular el Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques (Conveni de Berna) i l'Acord sobre aspectes dels drets de propietat intel·

lectual relacionats amb el comerç (Acord ADPIC). No obstant això, les instàncies públiques han d'exercir els seus drets d'autor d'una manera que faciliti la reutilització.

El títol II preveu els aspectes bàsics del règim jurídic de la reutilització, i indica que les administracions i els organismes del sector públic poden optar per permetre la reutilització sense condicions concretes, o mitjançant l'expedició d'una llicència, que imposi a la seva titular un seguit de condicions de reutilització que, en tot cas, han de ser clares, justes i transparents, no discriminatòries per a categories comparables de reutilització i han d'atendre el principi de lliure competència i de servei públic.

Per això l'ús de llicències tipus que puguin estar disponibles per mitjans electrònics es manifesta en aquest sentit com un element clau. D'altra banda, es preveu que les diferents administracions i organismes difonguin quina documentació és susceptible de ser reutilitzada mitjançant la creació de llistats i índexs dels documents disponibles accessibles en línia, per tal de fomentar i facilitar les sol·licituds de reutilització. Per incrementar les possibilitats de reutilització, les administracions i els organismes del sector públic han de procurar oferir els documents per mitjans electrònics en els formats o les llengües preexistents.

El règim de reutilització garanteix el ple respecte dels principis que consagren la protecció de dades personals, en els termes que estableixen la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal i la seva normativa de desplegament.

D'altra banda, les administracions i els organismes del sector públic s'han d'adequar a les normes de competència, i han d'evitar acords exclusius. No obstant això, la Llei preveu una excepció a aquest principi quan, amb vista a la prestació d'un servei d'interès econòmic general, pugui ser necessari concedir un dret exclusiu a la reutilització de determinats documents del sector públic.

Així mateix, la Llei preveu els principis aplicables per als supòsits en què les administracions i els organismes exigeixin contraprestacions econòmiques per facilitar la reutilització de documents amb fins comercials, la quantia dels quals ha de ser raonable i orientada al cost, sense que els ingressos obtinguts superin els costos totals de recollida, producció, reproducció i difusió dels documents.

En el títol II es concreten alguns aspectes de la reutilització de la informació, i es preveuen les possibles condicions a què es pot sotmetre la reutilització, que es podrien referir a qüestions com ara l'ús correcte dels documents, la garantia que els documents no han de ser modificats i la indicació de la font. També s'hi indica el contingut mínim que han d'acollir les llicències.

En el títol III la Llei estableix el procediment per poder arbitrar les sol·licituds de reutilització, en el qual tenen una rellevància especial els terminis de resolució, aspecte essencial per al contingut dinàmic de la informació, el valor econòmic de la qual depèn de la seva posada a disposició immediata i d'una actualització regular. Així mateix es garanteix que en les resolucions que s'adoptin s'indiquin les vies de recurs de què disposen els sol·licitants per impugnar les decisions que els afectin.

Finalment s'estableix per a l'Administració General de l'Estat un règim sancionador connectat amb el mal ús que es confereixi a la informació la reutilització de la qual ha estat autoritzada.

Aquesta Llei té caràcter de legislació bàsica a l'empara del que disposa l'article 149.1.18a de la Constitució. Se n'exceptuen l'article 11 i els apartats 1 (paràgrafs segon i tercer), 3 i 8 de l'article 10.

En l'elaboració de la Llei s'ha recollit l'informe de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.

TÍTOL I Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte la regulació bàsica del règim jurídic aplicable a la reutilització dels documents elaborats o custodiats per les administracions i els organismes del sector públic.

L'aplicació d'aquesta Llei s'ha de fer sense perjudici del règim aplicable al dret d'accés als documents i a les especialitats que preveu la seva normativa reguladora.

Article 2. *Àmbit subjectiu d'aplicació.*

S'entén per administracions i organismes del sector públic als efectes d'aquesta Llei:

a) L'Administració General de l'Estat, les administracions de les comunitats autònomes i les entitats que integren l'Administració Local.

b) Les entitats gestores i els serveis comuns de la Seguretat Social.

c) Els organismes autònoms, les agències estatals i qualssevol entitats de dret públic que, amb independència funcional o amb una especial autonomia reconeguda per la Llei, tinguin atribuïdes funcions de regulació o control de caràcter extern sobre un determinat sector o activitat.

d) Les entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia, vinculades o dependents de qualsevol de les administracions públiques:

1r Que hagin estat creades per satisfer específicament necessitats d'interès general que no tinguin caràcter industrial o mercantil.

2n Que es tracti d'entitats l'activitat de les quals estigui majoritàriament finançada per les administracions públiques o altres entitats de dret públic, o bé la gestió de les quals estigui sotmesa a un control per part d'aquestes últimes, o els òrgans d'administració, de direcció o de vigilància de les quals estiguin compostos pels membres dels quals més de la meitat siguin nomenats per les administracions públiques i altres entitats de dret públic.

e) Els consorcis dotats de personalitat jurídica pròpia a què es refereixen l'article 6, apartat 5, de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i la legislació de règim local.

f) Les fundacions del sector públic que preveu la legislació en matèria de fundacions.

g) Les associacions constituïdes per les administracions, organismes i entitats esmentats en les lletres anteriors.

Article 3. *Àmbit objectiu d'aplicació.*

1. S'entén per reutilització l'ús de documents que estan en poder de les administracions i els organismes del sector públic, de persones físiques o jurídiques, amb fins comercials o no comercials, sempre que aquest ús no constitueixi una activitat administrativa pública. Queda exclòs d'aquest concepte l'intercanvi de documents entre administracions i organismes del sector públic en l'exercici de les funcions públiques que tinguin atribuïdes.

2. Aquesta Llei s'aplica als documents elaborats o custodiats per les administracions i els organismes del sector públic, la reutilització dels quals sigui autoritzada per aquests.

S'entén per document tota informació sigui quin sigui el seu suport material o electrònic així com la seva forma d'expressió gràfica, sonora o en imatge utilitzada. A aquests efectes no es consideren documents els progra-

mes informàtics que estiguin protegits per la legislació específica que els sigui aplicable.

3. Aquesta Llei no és aplicable als documents següents que estiguin en les administracions i els organismes del sector públic que preveu l'article 2:

a) Els documents sobre els quals hi hagi prohibicions o limitacions en el dret d'accés en virtut del que preveu l'article 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú i les altres normes que regulen el dret d'accés o la publicitat registral amb caràcter específic.

b) Els documents que afectin la defensa nacional, la seguretat de l'Estat, la protecció de la seguretat pública, així com els sotmesos al secret estadístic i a la confidencialitat comercial i, en general, els documents relacionats amb actuacions sotmeses per una norma en deure de reserva, secret o confidencialitat.

c) Els documents per a l'accés dels quals es requereixi ser titular d'un dret o interès legítim.

d) Els documents que es troben en les administracions i els organismes del sector públic per a finalitats alienes a les funcions de servei públic que tinguin atribuïdes definides d'acord amb la normativa vigent.

e) Els documents sobre els quals hi hagi drets de propietat intel·lectual o industrial per part de tercers. No obstant això, aquesta Llei no afecta l'existència de drets de propietat intel·lectual de les administracions i els organismes del sector públic ni la seva possessió per aquests, ni restringeix l'exercici d'aquests drets fora dels límits que estableix aquesta Llei. L'exercici dels drets de propietat intel·lectual de les administracions i els organismes del sector públic s'ha de fer de manera que se'n faciliti la reutilització.

f) Els documents conservats per les entitats que gestionin els serveis essencials de radiodifusió sonora i televisiva i les seves filials.

g) Els documents conservats per institucions educatives i d'investigació, com ara centres escolars, universitats, arxius, biblioteques i centres d'investigació, incloent-hi d'organitzacions creades per a la transferència dels resultats de la investigació.

h) Els documents conservats per institucions culturals com ara museus, biblioteques, arxius històrics, orquestres, òperes, ballets i teatres.

4. El que preveu aquesta Llei no restringeix les previsions més favorables que estableixin les lleis sectorials sobre l'accés o la reutilització.

TÍTOL II

Règim jurídic de la reutilització

Article 4. Règim administratiu de la reutilització.

1. Els documents de les administracions i els organismes del sector públic són reutilitzables en els termes que preveu aquesta Llei.

2. Les administracions i els organismes del sector públic poden optar perquè els diferents documents que estan en el seu poder siguin reutilitzables d'acord amb alguna o algunes de les modalitats següents:

a) Reutilització de documents posats a disposició del públic sense subjecció a condicions.

b) Reutilització de documents posats a disposició del públic amb subjecció a condicions establertes en llicències tipus.

c) Reutilització de documents prèvia sol·licitud, de conformitat amb el procediment que preveuen l'article 10 o, si

s'escau, la normativa autonòmica, i en aquests supòsits es pot incorporar condicions establertes en una llicència.

3. Les condicions incorporades en les llicències han de respectar els criteris següents:

a) Han de ser clares, justes i transparents.

b) No han de restringir les possibilitats de reutilització ni han de limitar la competència.

c) No han de ser discriminatòries per a categories comparables de reutilització.

4. Les administracions i els organismes del sector públic poden facilitar llicències tipus per a la reutilització de documents, les quals han d'estar disponibles en format digital i ser processables electrònicament.

5. Les administracions i els organismes del sector públic han de facilitar mecanismes accessibles electrònicament que possibilitin la recerca dels documents disponibles per a la seva reutilització, de manera que han de crear sistemes de gestió documental que permetin als ciutadans la recuperació adequada de la informació, com ara llistats, bases de dades o índexs i portals que enllacin amb llistats descentralitzats.

6. La reutilització de documents que continguin dades de caràcter personal es regeix pel que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Article 5. Formats disponibles per a la reutilització.

1. Les administracions i els organismes del sector públic han de promoure que la posada a disposició dels documents per reutilitzar-los així com la tramitació de sol·licituds de reutilització es faci per mitjans electrònics i mitjançant una plataforma multicanal quan això sigui compatible amb els mitjans tècnics de què disposen.

2. Les administracions i els organismes del sector públic han de facilitar els seus documents en qualsevol format o llengua en què estiguin prèviament, i han de procurar proporcionar-los per mitjans electrònics d'acord amb el que preveu l'apartat anterior. Això no suposa l'obligació per part de les administracions i els organismes de facilitar extractes de documents quan això suposi un esforç desproporcionat, crear documents, adaptar-los o mantenir la producció d'un determinat document per satisfer una sol·licitud.

3. D'acord amb el que estableix la Llei 51/2003, de 2 de desembre, d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, els mitjans electrònics de posada a disposició dels documents a què es refereix l'apartat 1 d'aquest article han de ser accessibles a les persones amb discapacitat, d'acord amb les normes tècniques existents en la matèria.

Així mateix, les administracions i els organismes del sector públic han d'adoptar, en la mesura que puguin, les mesures adequades per facilitar que els documents destinats a persones amb discapacitat estiguin disponibles en formats que tinguin en compte les possibilitats de reutilització per part d'aquestes persones.

No regeix aquesta obligació en els supòsits en què l'esmentada adequació no constitueixi un ajust raonable, i per aquesta s'entén el que disposa l'article 7 de la Llei 51/2003.

Article 6. Prohibició de drets exclusius.

1. La reutilització de documents està oberta a tots els agents potencials del mercat, fins i tot en cas que un dels agents o més d'un ja explotin productes amb valor afegit basats en aquests documents. Els contractes o acords d'un altre tipus entre els organismes del sector públic que conservin els documents i els tercers no atorguen drets exclusius.

2. No és admissible l'atorgament de drets exclusius dels organismes del sector públic a favor de tercers llevat que aquests drets exclusius siguin necessaris per prestar un servei d'interès públic. En aquest cas, l'Administració o l'organisme del sector públic corresponent està obligat a fer una revisió periòdica, i en tot cas, cada tres anys, de la permanència del motiu que va justificar la concessió del dret exclusiu esmentat. Aquests acords exclusius han de ser transparents i públics.

Article 7. *Contraprestacions econòmiques.*

1. Es pot aplicar una taxa o un preu públic pel subministrament de documents per a la seva reutilització en les condicions que preveuen la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics o, si s'escau, la normativa que sigui aplicable en l'àmbit autonòmic o local, tenint en compte per a la seva determinació a aquests efectes, entre altres condicions, l'existència de taxes o preus públics per a l'accés.

2. Els imports de les taxes o preus públics que s'estableixin s'han de quantificar d'acord amb el que preveuen els articles 19 i 25 de la Llei 8/1989, de 13 d'abril, o la normativa aplicable en l'àmbit autonòmic o local, per permetre cobrir almenys els costos del servei o activitat, i s'han d'incloure en els esmentats costos els relatius a la recollida, producció, reproducció i difusió.

3. En cas que una Administració o un organisme del sector públic reutilitzi els documents com a base per a activitats comercials alienes a les funcions pròpies que tingui atribuïdes, per al lliurament de documents per a les esmentades activitats s'han d'aplicar les mateixes taxes o preus públics i les condicions que s'apliquin als altres usuaris.

4. Es poden aplicar taxes o preus públics diferenciats segons es tracti de reutilització amb fins comercials o no comercials.

5. Les administracions i els organismes del sector públic han de posar a disposició del públic el llistat de les taxes i preus públics que siguin aplicables a les sol·licituds de reutilització, i els supòsits en què no sigui procedent cap pagament, mitjançant mitjans electrònics sempre que sigui compatible amb les seves capacitats tècniques. Així mateix, l'organisme corresponent ha d'indicar, amb la sol·licitud prèvia, la base de càlcul utilitzada per determinar les taxes o preus públics i els factors que s'han tingut en compte en el càlcul de les taxes o preus públics per a casos atípics.

Article 8. *Condicions de reutilització.*

La reutilització de la informació de les administracions i dels organismes del sector públic als quals es refereix l'article 2 d'aquesta Llei es pot sotmetre, entre d'altres, a les condicions generals següents:

- Que el contingut de la informació no sigui alterat.
- Que no es desnaturalitzi el sentit de la informació.
- Que se citi la font.
- Que s'esmenti la data de l'última actualització.

Article 9. *Llicències.*

En els casos en què s'atorgui una llicència, aquesta ha de reflectir, almenys, la informació relativa a la finalitat concreta, comercial o no comercial, per a la qual es concedeix la reutilització, la durada de la llicència, les obligacions del beneficiari i de l'organisme concedent, les responsabilitats d'ús i les modalitats financeres, i s'hi ha d'indicar el caràcter gratuït o, si s'escau, la taxa o el preu públic aplicable.

TÍTOL III

Procediment i règim sancionador

Article 10. *Procediment de tramitació de sol·licituds de reutilització.*

1. Les sol·licituds de reutilització de documents administratius s'han d'adreçar a l'òrgan competent, i per aquest s'entén aquell en poder del qual estiguin els documents la reutilització dels quals se sol·licita. Les sol·licituds les han de presentar les persones físiques o jurídiques que pretenguin reutilitzar els documents de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

No obstant això, quan l'òrgan al qual s'ha adreçat la sol·licitud no disposi de la informació requerida però tingui coneixement de l'Administració o l'organisme que la té, li ha de trametre tan aviat com li sigui possible la sol·licitud en què se'n doni compte al sol·licitant.

Quan això no sigui possible, ha d'informar directament el sol·licitant sobre l'Administració o l'organisme del sector públic al qual, segons el seu coneixement, s'ha d'adreçar per sol·licitar la informació esmentada.

2. La sol·licitud ha de reflectir el contingut que preveu l'article 70.1 de la Llei 30/1992, i ha d'identificar el document o els documents susceptibles de reutilització i especificar-hi els fins, comercials o no comercials, de la reutilització. No obstant això, quan una sol·licitud estigui formulada de manera imprecisa, l'òrgan competent ha de demanar al sol·licitant que la concreti i li ha d'indicar expressament que si no ho fa se'l tindrà per desistit de la seva sol·licitud, en els termes que preveu l'article 71 de la Llei 30/1992.

El sol·licitant ha de concretar la seva petició en el termini de deu dies a comptar de l'endemà de la recepció d'aquest requeriment. A aquests efectes, l'òrgan competent ha d'assistir el sol·licitant per delimitar el contingut de la informació sol·licitada.

El còmput del termini per resoldre la sol·licitud d'informació s'entén suspès pel temps que transcorri entre la notificació del requeriment i el seu efectiu compliment pel destinatari o, si hi manca, pel transcurs del termini concedit, i s'ha d'informar el sol·licitant de la suspensió del termini per emetre resolució.

3. L'òrgan competent ha de resoldre les sol·licituds de reutilització en el termini màxim de vint dies des de la recepció de la sol·licitud en el registre de l'òrgan competent per a la seva tramitació, amb caràcter general. Quan pel volum i la complexitat de la informació sol·licitada sigui impossible complir aquest termini es pot ampliar el termini de resolució en vint dies més. En aquest cas s'ha d'informar el sol·licitant, en el termini màxim de deu dies, de qualsevol ampliació del termini, i de les raons que el justifiquen.

4. Les resolucions que tinguin caràcter estimatori poden autoritzar la reutilització dels documents sense condicions o bé suposen l'atorgament de l'oportuna llicència per a la seva reutilització en les condicions pertinents imposades a través d'aquesta. En tot cas la resolució estimatoria suposa la posada a disposició del document en el mateix termini que l'apartat anterior preveu per emetre resolució.

5. Si la resolució denega totalment o parcialment la reutilització sol·licitada, s'ha de notificar al sol·licitant, i se li han de comunicar els motius de l'esmentada negativa en els terminis esmentats a l'apartat 3, motius que han d'estar fundats en alguna de les disposicions d'aquesta Llei o en l'ordenament jurídic vigent.

6. En cas que la resolució desestimatoria estigui fundada en l'existència de drets de propietat intel·lectual o industrial per part de tercers, l'òrgan competent ha d'incloure una referència a la persona física o jurídica titular dels drets quan aquesta sigui coneguda, o, alternativa-

ment, al cedent del qual l'organisme hagi obtingut els documents.

7. En tot cas, les resolucions adoptades han de contenir una referència a les vies de recurs a què es pugui acollir, si s'escau, el sol·licitant, en els termes que preveu l'article 58.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

8. Si en el termini màxim previst per emetre resolució i notificar-la no s'ha dictat resolució expressa, el sol·licitant pot entendre desestimada la seva sol·licitud.

Article 11. Règim sancionador.

1. En l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, es consideren infraccions molt greus al que preveu aquesta Llei:

- a) La desnaturalització del sentit de la informació per a la reutilització de la qual s'ha concedit una llicència;
- b) L'alteració molt greu del contingut de la informació per a la reutilització de la qual s'ha concedit una llicència.

2. Es consideren infraccions greus:

- a) La reutilització de documentació sense haver obtingut la llicència corresponent en els casos en què aquesta sigui requerida;
- b) La reutilització de la informació per a una finalitat diferent a la que es va concedir;
- c) L'alteració greu del contingut de la informació per a la reutilització de la qual s'hagi concedit una llicència;
- d) L'incompliment greu d'altres condicions imposades en la llicència corresponent o en la normativa reguladora aplicable.

3. Es consideren infraccions lleus:

- a) La falta d'esment de la data de l'última actualització de la informació;
- b) L'alteració lleu del contingut de la informació per a la reutilització de la qual s'ha concedit una llicència;
- c) L'absència de citació de la font d'acord amb el que preveu l'article 8 d'aquesta Llei;
- d) L'incompliment lleu d'altres condicions imposades en la corresponent llicència o en la normativa reguladora aplicable.

4. Per la comissió de les infraccions recollides en aquest article, s'imposen les sancions següents:

- a) Sanció de multa de 50.001 a 100.000 euros per la comissió d'infraccions molt greus;
- b) Sanció de multa de 10.001 a 50.000 euros per la comissió d'infraccions greus;
- c) Sanció de multa de 1.000 a 10.000 euros per la comissió d'infraccions lleus.

Per la comissió d'infraccions molt greus i greus recollides, a més de les sancions que preveuen les lletres a) i b), es pot sancionar amb la prohibició de reutilitzar documents sotmesos a llicència durant un període de temps entre 1 i 5 anys i amb la revocació de la llicència concedida.

5. Les sancions s'han de graduar atenent la naturalesa de la informació reutilitzada, el volum d'aquesta informació, els beneficis obtinguts, el grau d'intencionalitat, els danys i perjudicis causats, en particular els que es refereixen a la protecció de dades de caràcter personal, la reincidència i qualsevol altra circumstància que sigui rellevant per determinar el grau d'antijuridicitat i de culpabilitat presents en l'actuació infractora concreta.

6. La potestat sancionadora s'ha d'exercir, en tot el que no preveu aquesta Llei, de conformitat amb el que disposa el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. El seu exercici correspon als

òrgans competents que la tinguin atribuïda per raó de la matèria.

7. El règim sancionador que preveu aquesta Llei s'entén sense perjudici de la responsabilitat civil o penal en què es pugui incórrer, que s'ha de fer efectiva d'acord amb les normes legals corresponents.

Disposició addicional primera. Plans i programes.

El Govern, a proposta dels ministeris competents, ha de dur a terme plans i programes d'actuacions adreçats a facilitar la reutilització de la informació del sector públic per tal de promoure el creixement del sector de continguts digitals, i pot establir amb la resta de les administracions públiques els mecanismes de col·laboració que es considerin pertinents per aconseguir aquest objectiu.

Disposició addicional segona. Aplicació a altres organismes.

1. El que preveu aquesta Llei és aplicable als documents conservats per organismes i institucions diferents als esmentats a l'article 2, als quals, en els termes que preveu la seva normativa reguladora, sigui aplicable en la seva activitat la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Les previsions que conté aquesta Llei són aplicables a les sentències i resolucions judicials, sense perjudici del que preveuen l'article 107.10 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial i el seu desplegament específic.

Disposició transitòria única. Règim transitori aplicable als acords exclusius.

Els acords exclusius existents als quals no s'apliqui l'excepció que preveu l'article 6 han de concloure quan expiri el contracte i, en qualsevol cas, no més tard del 31 de desembre de 2008.

Disposició final primera. Fonament constitucional.

Aquesta Llei té caràcter de legislació bàsica a l'empara del que disposa l'article 149.1.18a de la Constitució. Se n'exceptuen l'article 11 i els apartats 1 (paràgrafs segon i tercer), 3 i 8 de l'article 10.

Disposició final segona. Desplegament reglamentari.

El Govern, en l'àmbit de les seves competències, ha de dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'execució i el desplegament del que estableix aquesta Llei.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor al cap de dos mesos de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 16 de novembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO